

56. 24  
Comite Spiritu auxilijs, Veritatis & Consilij.

DISPUTATIO INAUGURALIS

THEOREMATA  
è Viridario Philosophico tenui  
pollice contexta, exhibens,

Qua

Divinâ Succurrente gratiâ,

llc &

Amplissimo Collegio Philosophico approbante ac decernente, in  
Regia universitate CHRISINEA ad Auram,

SUB DIRECTIONE AC MODERAMINE

VIRI Nobilissimi atq; Consultissimi

DN. MICHAELIS Gyllenstalpes/  
Hæred. de Jakoila & Kerrenheim/ J. U. & Philosophiæ Doctoris  
Eximij, juxta ac Philosoph, Pract; & Historiarum Profess. lauda-  
tissimi, Præceptoris & promotoris sui ut indubitatissimi; Ita  
maximâ observantia officiosissimè devenerandi.

Pro Magisterij Philosophici Laurea ritè & legitimè consequenda  
placide discussionis incudi, modestè subiçit,

JOHANNES JACOBI Liliostraam/  
NAGUENSIS,

Addiem Maij Loco & horis Consuetis. Anno 1656.

A B O Æ

---

Excusa à PETRO Hansen/ Acad; Typog.

# VIRIS

Insigni Virtute, Eruditione & fama celebritate clarissimo ac præstantissimis,

Dn. BOETIO O. MURENIO,

Pastori in Saltwijk fideliss. digniss. Ecclesiarumq; Alandicarum Præposito accuratissimo; promotori & Evergetæ ut Certissimo, ita quovis pietatis ac reverentia ardore ætatem summè devenerando,

Dn. LAVENTIO J. Liliwaan/

Pastori in Nagli attentiss. Fratri suo germano, fraterno amore jugiter colendo.

Copiosam Spiritus Sancti gratiam & perennem Corporis habitudinem omnigenâ felicitate perfusam, à Deo supplex exopto.

Beneficia fructuosa cumulatissimè exhibita, pleno ore ebuccinanda mirificeq; Commendanda imò perpetuâ memoria esse tenenda, neminem in dubium Vocare autumo. Cum ingratitudo grave ac intolerabile sit vitium, quia dissociat homines & concordiam, quâ imbecillitas humana fulcitur, scindit ac dissipat: Insuper omnia alia Crimina ac vitia suis quasi venis inclusa continet. Gratitudine verò nihil sublimius, nihil vè divinus, cum afferente eloquentiae lumine Ciceroni sit virtus non solum maxima, sed & omnium reliquarum virtutum Mater. Quid præclarius? Quid dilucidius in hanc sententiam, à quoquam dici possit, non reperio; digna sanè quæ aureis literis omnium parietibus ac Vestibulis inscribatur.

Nec

Nec exempla hujus virtutis deesse possent, si banc meam Epistolam longius pertexere vellem. At quid multis? Cum veritas simplici brevitate probè contenta, Immortalia vestra beneficia haec tenus abundè apud measa, mecum assidue considerans, nefas ratus, nullum gratitudinis Symbolum ostendere. Tua Reverende Dñe Präpositæ in me merita amplissima, dum sub ratione inveniuntur, totus in vota ac veneratione resolvor. Finxit namq; ipsa natura te ad honestatem, in consuetudine & familiaritate suavitatem, animi magnitudinem, ad totum deniq; chorū omnium virtutum verūm ac christianum Theologum maxime condecorantum, hominem gravem & accuratum. Taceo exquisitissimā eruditionem, quā inter alias virtutes fulges ac perennitatis. Sileo moderationem in privatis rebus; Non memorabo Splendorem in publicis. Ut in pauca multa conferam: Ad labores es impiger: ad pericula fortis: ad usum, ad disciplinam peritus: ad consilia prudens: ad casus fortunamque felix. Hec magis admiratione quam oris ac stylī venustate clarescunt. Si ergo oblivio, tua in me beneficia, deleret ac obscuraret, ingratissimus imò negligenterissimus quos hic sol aspicit, viderer. Tuum suavissime Domine Frater, fraternali candorem ac voluntatem plenam humanitatis, officij ac pietatis, dum volvo revolvo, cuncta viscera in gratitudinem Com-

moventur. Ab eo quippe tempore quod mea memoriola repetere valet, exuberantem fraternitatis ac humanitatis fontem, nunquam clausisti, unde me tibi in omnibus rebus addictum habebis. Exercitium ergo hocce disputatorium ceu debitum animi grati indicem, benigno vultu, me meaq; studia ardenti favoris clypeo dignemini, est quod maximis exopto votorum suspirijs. Deus cuius nutu hoc, quicquid est operis, suscepit; Cuius ductu felicitèr absolvit, cuius sub umbraculo hactenus salvus & in columis delitui, vos Sanctissimo regat Spiritu, vires ac valetudinem confirmet, omniq; benedictionum augeat genere, juxta ac vitæ proporrò proroget stamina. Sic uoce jugiterq; uovebo, quoad Calor hæc ossa reviserit, Spiritusquè bos rexerit artus.

### Vestri

Ad aram usque Conscientia

observantissimus &  
amantissimus

Johan: Liliewaan.

THEO-

# THEOREMA PRIMUM.

*Physica, haud incommodè definitur Scientia Corporis  
naturalis, quatenus naturale.*

**N**atura Philosophiae naturalis est excellentia, ut inter scientias principem ferè locū sibi vendicet. Hæc quippè inscitiae nostræ sordes excutit, ac rubigine illa imperitiæ nos exuit; Præterea intellectum horrendo protoplasmatorum lapsu obfuscatum, justo veritatis pumice, ornat ac perpolit; Imò Deum quasi digito monstrat: Quem in sensum olim scriptum reliquit philosophorum Coriphæus Aristoteles: *Opera (inquit) naturæ testantur de suo opifice & nos in autoris sui ducunt cognitionem, præsertim si causas rerum cognoscamus.* Ut enim nihil de utilitate quam Theologiæ ad utriusque instrumenti gravissima mysteria explicanda adfert, dicam. Referam nihil de usu quem in comuni vita rectè instituendâ. Seq; ipsum nescendo, habet: Silentioq; præterea medicinam, quis qualo tantâ mentis caligine suffusus, ut verissimis atq; certissimis naturalis Philosophiae fundamentis eam superstructam ac suffultam esse non præsentiscat. Quid multis? Amplitudo ejus tanta est, ut nullius hominis vita ad Theatrum hoc naturæ obiter lustrandum sufficiat. Unde haud immo eritò definitur per επιστήμην scientiam, vocabulo scientiæ in rigorosâ suâ significatione intellecto; Ceu essentiale & adæquatum genus. Adsunt enim Cuncta scientiæ re-

quisita. Subiectum necessarium utpote corpus naturale.  
Proprietæ affectiones: Ut pote quantitas, qualitas &c.

Proxima principia. Nimirum Materia, forma &c.  
Datis hisce datur scientia. Opinio & error homines  
cum vexat, id non Physicæ sed Physico acceptum feras.  
Vitia quippe artificum ipsi arti non sunt imputanda; ju-  
xta illud: Errores Philosophorum non sunt decreta Phi-  
losophiæ. Ast forsitan obijcies: Rerum naturalium sin-  
gularitatem, corruptibilitatem & infinitatem? Respon-  
sum habe, alias esse res singulariter, alias universaliter,  
consideratas; Illæ motui ac mutationi obnoxiae; Hæ  
certæ & immutabiles. Moriatur homo in hoc vel illo  
individuo, esse Specificum, non statim tollitur, sed in a-  
liis individuis perpetuò servatur.

Subiectum adæquatum venaris, tum corpus natu-  
rale, quatenus naturale, cui omnia requisita subiecti sci-  
entiei competunt, retibus involves tuis.

Illud materiale, seu rem consideratam; Hoc for-  
male, quo id ad certam tractandi rationem contrahitur,  
explanat. Ne autem subiecti vocabulo decipiari scies  
vocabum subiecti hic non accipi in eâ latitudine ut inclu-  
dat omnia quæ in scientia quovis modo tractantur, sed  
prout contradistinguitur principijs & affectionibus, &  
est fundamentum eorum quæ in scientiâ continentur.

Illi proinde voti punctum largiri non videtur  
tutum, qui corpus mutationi & interitui obnoxium, quas  
mutationes Cœlum & astra non subeunt, pro subiecto  
vendicant. Nobilissimâ sui parte Physicam quoq; pri-  
vant illi, qui corpus mixtum pro adæquato objecto ob-  
trudunt; Elementa quippe cum prænominatis, corpora  
sunt simplicia: à foro itaq; physico illa exterminanda?  
neutiquam. Fallunt imò falluntur qui subiectum phy-  
sicæ

sicæ faciunt, vel ens mobile, vel corpus mobile. Naturale quippe inquirendum, naturale indagandum. Hæc proindè vera de subiecto Physices est sententia à quâ qui abeunt vel in re considerata, vel in modo considerandis, ab errore vix possunt excusari.

## Porisma.

*Angelorum doctrina ad Physicam non Spectat.*

## THEOREMA SECUNDUM

*Quædam formarum C. N. in Corporum interitu pereunt, quædam verò Non,*

In hujus Theorematis ἀριθμοῦ, non parùm sese cruciat laudatissimus Physicorum chor<sup>o</sup>, quidam Metempsychozin, quā formæ ē suis domiciliis egressæ novas quærunt sedes prioribus relictis, dari contendunt; Sed absq; causâ, absq; ratione. Quidam formas materiales mixtorum abire in privationem seu nihil privativum, urgunt, sed irrito labore ac sudore, sic enim cum esse definierent, esse inciperent. Quidam in nihil negativum atq; ita revera has formas annihilari statuunt, quibus calulum addimus; Formæ enim hæ materiales mixtorum (simplicium v. ad interitum universalem sartæ & tectæ durabunt) quæ in fieri, esse & operari à materiâ dependent, dum ē materiæ commercio se junguntur nullibi sunt; nec transeunt de subiecto in subjectum: Sed in plâne nihil abeunt, dum nec in substantiam nec accideat ullum mutantur, præter quæ nihil datur in rerum naturâ. Formam verò immaterialem quia Spiritualis, interitus in totum exfortem esse, concors apud omnes, nisi planè atheos, suffragium est. Hoc nullibi non sacræ dicti-

dicitant pandectæ, suadent rationes sat Achilleæ; cum  
vel ipsa conscientia futura nunc metuat nunc speret.

## Axioma.

*In parvâ quantitate exiguae formæ cernimus operationes.*

## THEOREMA TERTIUM.

*Astrologi ex observatione syderum futura prædicere  
possunt.*

Quidam hoc ipsum simplicitè negant; Ast ne-  
gando certè inscitiam suam apertissimè demonstrant.  
Quidam largius æquo affirmant: quâ opinione ecquid  
inconvenientius? Agedum: Medium tenere beati est.  
Quod cum ita sit, sequentia subjungimus. Astrologi a-  
lii q; naturæ speculatores indefessi, tempestates & pluvias,  
siccitates & serenitates, sterilitates vel foecunditates a-  
grorum, morbos & ejusmodi alios naturales effectus pos-  
sunt in antecessum cernere non ut necessariò, sed ut con-  
tingentè fiant, penes supremum directorem, condito-  
rem syderum & causam primam à quâ reliquæ causæ se-  
cundæ suum esse & operari habent, & sine cuius nutu &  
voluntate nihil agere & nihil efficere possunt, est ea mu-  
tare. Ast gravitè hallucinantur & à vero tramite ab-  
errant qui ex astris singulorum hominum consilia, vitæ  
eiuscum, fortunas, Matrimonium, liberos, mortem & si-  
milia, quæ vel immediatè à Dei providentiâ vel etiam li-  
bero hominis arbitrio dependent, prædicere sibi imagi-  
nantur. Fatorum quippè fatum fatuum. Alias astro-  
rum in hæc sublunaria aliquam esse influentiam, eadem  
quæ causas particulares, in adæquatass, insufficientes ac di-  
spo-

sponentes solum eorum quae in regione hanc elementari geruntur, nemo sanx mentis negaverit.

## Mantissa.

Stellæ, quarum vis est stupenda, influunt in voluntates hominum, non cogendo, sed suadendo & inclinando.

## THEOREMA QUARTUM.

Fortitudinis laudem non merentur qui sibi meti ipsi  
injurias manus inferunt, & mortem sponte conscient  
scunt, quos vulgo autóχειρας & autóφόρουs appellant.

Autóφοροι patronos olim habuit non infimi sub-  
sellij viros, unde inter fortitudinis & magnanimitatis spe-  
cies relata adeoq; crebro usurpata. Stoici autóχειρia  
singulari laude dignam judicarunt; putabant enim viri  
fortis esse mortem sibi potius consilcere, quam grave  
aliquid & acerbum malum pati. Hinc Seneca: Sapiens  
vivit quantum debet, non quantum potest. Cui plena  
vela pandit Lucanus:

Par animi laus est, & quos superaveris annos  
Perdere, & extremæ momentū abrumpere lucis,

Verum autóχειρia neq; fortitudinis specie palliari neq;  
commodè excusari posse, ex præceptis Ethicis seu mora-  
libus, ex legibus divinis, naturalibus & civilibus satis su-  
perq; adstrui potest. Pugnat quippe cum lege naturæ,  
quaæ requirit ut omne animal se suamq; vitam à discri-  
mine qualitercunq; defendat; Jam autóχειres sui ipsius  
conservationen non intendunt, cum unionem animæ &  
corporis, velut amicorum suavissimorum, contra natu-

ram dissolvant. Deinde adversatur legi divinitat: *avro-*  
*φορίας* Deus lege quadam, Non occides, prohibet.  
Insuper spernit præcepta Ethica & fortitudinis, nulla  
quippe hic fulget honestas seu rectum animi proposi-  
tum. Decet fortis pericula eaq; legitima & decentia  
æquo animo subire ac sustinere, atqui *avroχερες* adver-  
sis rebus franguntur, fiunt desperabundi & ex impatiens-  
tiâ planè succumbunt, atq; sic in Deum & proximum pec-  
cant. Præterea Reipublicæ obest, cum ex *avroφορίας*,  
utilitas ad rem publicam & patriam non redit, sed potius  
cum manifestâ ejus injuriâ est conjuncta, cum eam civi-  
bus privet. Dehinc violat jus civile, qui enim violentas  
sibi inferunt manus, infames judicantur, honestâ sepul-  
turâ indigni, hinc sub testo domus deiiciuntur; Vel sub  
limine extrahuntur, & supra rastrum educti comburun-  
tur, vel in campo suppliciis destinato, vel in locis separa-  
tis & peculiaribus sepeliuntur. Liebenthal Coll. Eth.  
pag: 47. Quomodo ergo fortis dicendi, cum commu-  
nem naturæ inclinationem turbent, Civitatem offendit,  
leges tam humanas quam divinas temerent & po-  
steritatem ignominiam afficiant. Unde non minus scite  
& venustè quam sapienter ac prudenter Casus Lib. 3.  
Quæst. Moral: Consciscere sibi mortem, est ipsam natu-  
ram confidere, est Civitatem offendere, est leges viola-  
re; Est ignominiam nominis posteritati relinquere,  
est Deum, qui vitam dedit, ad celerem vindictam exci-  
tare. Hæc ille, Tenenda tamen est cautela: Cum publi-  
ca utilitas atq; honestas militent, virtutem adesse ne-  
gandum prorsus non videtur, in aliis vero casibus quis  
buscunq; vitam sibi eripere nunquam honestum statui-  
mus. Nobiliss. Præses Coll. Eth. disp. 6, Thes. 5.

Corol.

# Corollaria.

*Monomachia ex vindicta privata cupiditate proficiscens, ultra  
Garamantas & Indos ableganda,  
Viro fortis salvâ fortitudinis laude interdum fugere licet.*

## THEOREMA QUINTUM.

*Liberalitas quodammodo etiam in accipiendo con-  
sistit.*

Negativam Timplerū suggestit. Non potest (inquit) excogitari absurdius, quam liberalēm dici eum qui beneficium ab aliquo accipit; Et cum beneficiarii tantum sit accipere & liberalis dare, nullo modo liberalis appellari potest qui accipit, sed tantum qui expendit. Hæc ille. Nos tamen supponimus liberalitatem etiam in accipiendo quodammodo occupari ac elucidare; Idq; cum celeberrimæ famæ Ethicis, ordinis ac Methodi amantissimis, nimirum Aristotele & Cicerone, qui duo constituent liberalitatis genera, quorum unum in dando alterū in accipiendo occupatur; quod etsi Timplero absurdum videatur, non tamen propterea falsum est, cum sine actu accipiendi liberalitas exerceri, nedum continuari possit. Quomodo quæso liberalitatem quis continuare poterit nisi aliunde interdum accipiat? Hoc non est ullius hominis etiamsi ditissimi: Sed Solius Dei, cuius fontes in exhausti. Nobiliss: Praeses Coll. Eth. Disp. 8. Thes: 5. & sequentibus. Præterea officium liberalitatis non minus in dando quam accipiendo consistere, ipsa definitio suadet. Cui sententiæ adstipulatur Boëthius: Omnes divitiae effundendo magis quam coacervando melius nitent, & tum est pretiosa pecunia cum translata in alios largiendi usq;

usu desinit possideri. Huic quoq; subscriptis Ataxerxes  
Persarum Rex, dum sequentia protulit: Regium magis  
est adiçere alicui aliquid quam adimere. Non tamen  
diffitendum liberalitatis vira & nervum magis in dan-  
do quam accipiendo cerni; cum in usu potius quam pos-  
sessione sit, virtutisq; magis proprium benè de alte-  
ro mereri quam beneficio affici. Secundariò tamen  
in accipiendo, ut dans amplius dare possit, & accipientes  
damnare non videatur. Nob. Gyll: Fosc. Cont. Eth.  
Sect. 2. Memb. 6. Quæst. 2. Non tamen omnis qui mul-  
ta dat liberaliore est eo qui pauca dat. Cum non tam  
id quod datur, quam animus dantis respiciendus. O-  
ptimè proinde Seneca: Non potest beneficium manu-  
tangi, sed animo cerni: Eleemosina viduæ, duo tan-  
tum minuta in Gazophylacium coniicientis à Christo  
hisce verbis extollitur; Amen, amen dico vobis, quod  
vidua hæc plus misit quam omnes qui miserunt in Ga-  
zophylacium. Marc. 12. 41. Luc. 21. 3. Per pulchrè  
Chrysippus, quorundam se malle judicium quam  
beneficium: Et quorundam beneficium  
quam judicium.



## Superpondia.

Principia Theologica & Philosophica inter se non  
pugnant.

2. Verbum à Grammaticis minus commodè di-  
viditur in personale & impersonale.

3. Tro-

3. Tropus locum non habet in vocibus con-  
junctis.
4. Copula non est pars ipsius axiomatis.
5. Definitio: Homo est animal rationale, non  
est deficiens.
6. Totum à suis partibus simul sumptis realiter  
non differt.
7. Deus lumine naturæ quodammodo potest co-  
gnosci.
8. Arcus iridis omnino fuit antè diluvium.
9. Homo μηρόνος μὲν recte dicitur & appellat-  
tur.
10. Disciplinæ Mathematicæ mixtæ, rectius re-  
feruntur ad Matheſin quam ad Physisam.
11. Αριστοτελia seu bonorum contemptus omnis  
non est laudandus; Cum debit is observatis cir-  
cumstantijs honestè appetendi sint.
12. Magistratus Politicus est à Deo.
13. Tres ad minimum personæ ad familiam con-  
ſituendam requiruntur.
14. Uxor verberibus non est afficienda.
15. Historia animalium & jucunda & utilis est.
16. Hic Syllogismus non est vitiosus in forma.  
  
Quidquid non urit non est ignis.  
Ignis fatuus non urit, E.  
Ignis fatuus non est ignis.

*Atq; proinde, nec gryphus Logicus peccans in regulas  
bonae consequentiae primæ figuræ, salutandus.*

*Hec sunt illa quæ bac vice è copioso venerandæ  
Philosophie archivo depromere, eruditisq; ventilan-  
da, modestè offerre decrevi. Si non omnibus suscepto  
negotio respondere video, illi defectum ad ingenij te-  
nuitatem potius & infirmitatem, quam ad impi-  
gritatem & industriam referant.*

*Tῷ Θεῷ μήνῳ καὶ τριταγίῳ ὃ δόξα εἰς τὸν  
ἄνων, καὶ μήν.*



*Literis & Morum Cultu Politissimo Viro-luveni,  
**DN. JOHANNI LILIEWAAN,**  
Philosophie Candidato Meritissimo, pro Magisteri Phili-  
osophici honoribus pulchre & Eruditè differenti.*

*Cui Rosa florigero tenuis quæ surgit in horto,  
Spargit odoratas flore virente comas:  
LILLIEWAAN pariter Musarum captus amore,  
Ingenij pandit grandia dona sui.  
Gratulor ergò tibi merito doctissime JANNES  
Musis qui doctis & pietate viges,  
Fortunet tua Cæpta Deus, beet ipsus honores;  
Quod geris in laudem vergat ut omne Dei.  
Hoc precor ex animo, nec possum plura precari,  
Nec votum ipse velis plenius esse meum.*

*Amoris & honoris Ergò animitus  
gratulatur..*

*GEORGII ALANUS S.S.Theol.,  
Profess. & Past. Aboëns.*

JOHANNES JACOBI Liliëwaan/  
CANDIDATUS

Anagrammaticē

NEO CANDIDA LILIA VATI  
SUBICE HOSIANNA.

I Nquit Apollo: NEO tibi CANDIDA LILIA VATI,  
SUBICE Tu Sacro Dicq; HOSIANNA choro!

Perge patrizando patrijs prodesse palæstris  
Pectore percupido: præmia plura patent.

Versus Annū, Mensem, diem, locum, personam & rem explicantes:

V T VI CENA DIES MAI s Vrre X It ab aXe,  
AVra Aboe Ianni ferta aVrea, thVra parabant.

Unico hoc disticho Anagrammatico, altero Paræmico,  
amicos conterraneo, jam à primū pueritia annis,  
unicè dilecto, quævis fausta precari voluit  
E. JUSTANDER.

---

N Unc mea Musa novo modulamina fundere versu  
Incipe, blandidulum resonareq; pectore carmen.  
Incipe florenti speciosa parare corymbo  
Agmina, te sequitur plaudens Tritonia, laudum.

JOHANNES Liliëwaan CANDIDATUS EXCELLENS  
Per Anagramma.

A V E STELLA JUCUNDA LILIA CANDENS! NONNE EX HIS?  
E Rgo age stella soli patrij Jucunda JOHANNES  
Latus ave! satagens concendere macte cathedram.  
Premia dant, calathis Musa tibi Lilia, vita,  
Ex his nonne igitur te mactat adorea candens.

JOHANNES Liliëwaan CANDIDATUS EXCELLENS  
Per Anagramma.

A N N E HIC Liliëwanus FCELLIT? DA DEUS ANNOS!  
I Ncylta nunc meruit redimiri tempora laurus  
Virtus huius, residens sublimi rupe locata.

Anas

Aunc igitur florens excellit Lilievanus?  
Da Deus ut vivat redamata, patentibus, annos,  
Spes patris, librī sua prodere pignora mentis  
Quō possit virtus Tyrio Splendore coruscans!

Johannes Lilievan Candidatus Excellens.  
Per Anagramma.

Vive ô Stella Lucida Candens! Senex Annihila.

**N**unc age stella domus patrij, per tempora, candens,  
Lucida vive diu, longam numerare senectam.  
Perge senex: momos virtutis tramite recto  
Annihila gradiens. Tandem post fata triumphans  
Ipete magnanimi rutilantia regna lebovæ.

Besideratissimo mihi Lilievan mente, mensa, fide confusa  
etissimo, Savissimo, numero terni anagrammati pers  
fecto, perfectam declarare volui amicitiam

Andreas Iulinus Iunior, Suderman-Svecus.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑ

In Disputationem Inauguralem.

Florentiss. Dr. JOHAN. Lilievaans/Præcept. sui fidelis.

**E**N! post vigiles preces, laborū procellas & tuas à primis pue  
ritie annū, nunquam intermissas vigilias, jam tandem tibi  
præceptor amandus exoritur rutilans aurora diei, & phœbus ful  
gens tuo genio atq; ingenio, provinciam multiplicis lugri plenam  
ferens. En! offert titulum, mitram, corollam; tanta te mane  
bunt virtutū premia industria ac cursu tuo sospite parata. Non E  
pænitibet te tristē transisse charybdim & colla jugis sudoriferis sub  
didisse. Sil've proinde Aonidū sororū decus. Tolle pretiū quod por  
rigit almus Apollo, cape charitū manu contextam corollā. O. felix  
honor! O. beatā cura! Laureā ergo tuā foreat fausta q̄ sorte beat  
Rex Regum & Dominus Dominantium, tu modo incæptam telā  
latis auspicijs pertexit. hæc ego: Votis annae Iova.

Fauſtæ acclamatiōnis & rati omnis ergo, paucioribus verbis  
at animo prolixo medullitus adpos.

Boëtius Murenius Iunior.